

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 18 DECEMBER 2008

inzake

**het voorontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
houdende precisering over sommige bepalingen van de ordonnantie
van 13 november 2008 betreffende de milieuaansprakelijkheid
voor wat betreft het voorkomen en herstellen van milieuschade**

**VOORONTWERP VAN BESLUIT VAN DE BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE PRECISERING OVER
SOMMIGE BEPALINGEN VAN DE ORDONNANTIE VAN
13 NOVEMBER 2008 BETREFFENDE DE
MILIEUAANSPRAKELIJKHEID VOOR WAT BETREFT HET
VOORKOMEN EN HERSTELLEN VAN MILIEUSCHADE**
**Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels
Hoofdstedelijk Gewest. 18 december 2008**

Aanhangigmaking

Op 2 december 2008 heeft de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanwege de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevoegd voor Leefmilieu, Energie en Waterbeleid een adviesaanvraag ontvangen betreffende het voorontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende precisering over sommige bepalingen van de ordonnantie van 13 november 2008 betreffende de milieuaansprakelijkheid voor wat betreft het voorkomen en herstellen van milieuschade.

Na onderzoek door zijn Commissie Leefmilieu tijdens haar zittingen van 5 en 11 december 2008 formuleert de Economische en Sociale Raad het volgend advies.

Advies

Algemene beschouwingen

De Raad neemt akte van de terugwerkende kracht van het besluit voor zover de bepalingen ervan van toepassing zijn vanaf de inwerkingtreding van de ordonnantie betreffende de milieuaansprakelijkheid voor wat betreft het voorkomen en herstellen van milieuschade, hetzij sinds 13 november 2008. Bijgevolg benadrukt hij dat het van fundamenteel belang is om voor het doelpubliek een grote en vlugge informatiecampagne te voeren. **De Raad** vraagt om de sociaal-economische impact van de geplande maatregelen te evalueren. Deze evaluatie zou meer in het bijzonder betrekking moeten hebben op het aantal betrokken ondernemingen en op de mogelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de ordonnantie op hun financiële soliditeit. **De Raad** meent dat de Regering de bevoegde overheid alle middelen moet bieden die nodig zijn om al haar opdrachten uit te voeren. Omdat hij vaststelt dat het Instituut de gevallen van « onmiddellijke dreiging » moet beheren, verzoekt **de Raad** bijgevolg de Regering om zich ervan te vergewissen dat het Instituut in staat is om deze opdracht te vervullen.

De Raad vindt de beroepsprocedures te onduidelijk, te weinig gedetailleerd en onsamenvattend. Bijgevolg meent hij dat de beroepsprocedures onvoldoende rechtszekerheid bieden. Anderzijds dringt **de Raad** erop aan dat de afgewezen aanvragen (vergoeding, vordering) stelselmatig met redenen zouden worden omkleed.

Tot slot herhaalt **de Raad** dat hij in zijn advies van 15 mei 2008 inzake het voorontwerp van ordonnantie betreffende de milieuaansprakelijkheid voor wat betreft het voorkomen en herstellen van milieuschade erop aandrong om de beroepsprocedure ten behoeve van de exploitant in de ordonnantie, dan wel in een uitvoeringsbesluit op te nemen.

Bijzondere beschouwingen

Artikel 4

De Raad stelt vast dat het enige mogelijke beroep tegen de procedure betreffende de financiële waarborgen het beroep van gemeen recht is, met name het beroep vóór de Raad van State. Hij benadrukt dat een dergelijke beroepsprocedure zwaar en zeer duur is. **De Raad** dringt er bijgevolg op aan om een beroepsprocedure te organiseren tegen de beslissingen van de bevoegde overheid en aangaande de bedragen die op het vlak van borgstellingen en/of financiële waarborgen worden gevraagd.

De Raad voegt eraan toe dat men ook een beroepsprocedure zou kunnen instellen voor de beslissingen die aan de fase « borgstellingen en financiële waarborgen » voorafgaan, voor zover de verplichtingen die in deze fase kunnen worden opgelegd (impactstudies, ...) al vrij zware gevolgen kunnen hebben.

Artikel 6

De Raad neemt akte van de procedure waaraan een exploitant zich moeten onderwerpen die de kosten wil terugkrijgen die hij heeft gemaakt, maar die hij niet moet dragen krachtens §§ 1 en 2 van artikel 13 van de ordonnantie van 13 november 2008 betreffende de milieuaansprakelijkheid voor wat betreft het voorkomen en herstellen van milieuschade (« permit defence » en « state of the art defence »).

De Raad stelt vast :

- dat « indien de bevoegde overheid zijn beslissing over de terugbetalingsaanvraag [...] wordt de vraag geacht verworpen te zijn » (punt 6) ;
- dat « de bekendmaking van de beslissing geeft de middelen voor beroep aan die gebruikt kunnen worden [...] » (punt 7).

De Raad meent dat het om een incoherentie gaat en verzoekt de Regering om dit artikel duidelijker te maken.

De Raad dringt erop aan om de beroepsprocedure voor de exploitant tegen de beslissing van de bevoegde overheid te verduidelijken, wetende dat de eenvoudige verwijzing naar artikel 8 tot verwarring leidt, omdat deze enkel de procedure inzake het verzoek om actie beoogt.

*
* *